

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE ELIŠKY POMYJOVÉ

Eliška Pomyjová přišla do našeho atelieru s doporučením našeho kolegy, který ji vedl v ZANu a zaznamenal mimořádné nadání a architektonické myšlení. Vzali jsme ji tedy k předdiplomnímu semináři. Přišla po absolvování korejské zkušenosti a její téma, později pojmenované Neviditelné Brno, jakkoliv Brno dobře neumíme, nás velice zaujalo. V předdiplomu se všechny předchozí reference naplnily beze zbytku. Přicházela se zajímavými rozbory, analýzami, hledala inspirativní lokalitu. Odevzdala vyčerpávající analytickou studii a našla, podle našeho názoru skvělé místo v rámci brněnského „Brnoxu“. V anotaci k projektu si stanoví cíl alternativní přístup k výstavbě ve vyloučené lokalitě. Z programu, který si postupně precizuje, jakož i všech doprovodných textů je cítit empatie, mimořádné sociální citění Elišky vůči romské populaci, která je onou vyloučenou menšinou. Ve svém projektu jim dává maximální důvěru v jejich schopnosti, podporuje činnost a aktivity jednotlivců i skupin, staví jakýsi spolkový dům pro setkávání a slavnosti.

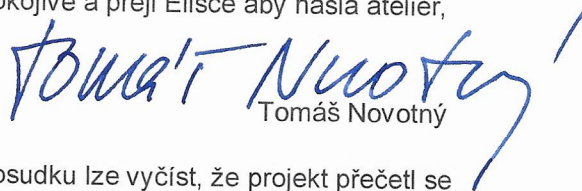
Síla Eliščina projektu je především v teoretické části. Čas vymezený pro obhajobu nedovolí tento text, uváděný přílehlavými citáty, podrobně rozebrat. Proto konstatuji, že teoretickou část projektu považujeme za mimořádnou.

Důraz na mimořádnost tohoto textu kladu proto, že s praktickou složkou projektu už tak spokojeni nejsme. S Eliškou jsme až dosud žádný projekt neabsolvovali, tudíž jsme neuměli zasáhnout v pravou chvíli a ukončit její hledání v nepřeborném množství přípravných skic a přimět ji k „serioznímu“ rýsování, které odhalí mnohé neobratnosti a nedostatky ve skicách těžko postřehnutelné, respektive „zamaskované“. Eliška se od počátku vymezovala „velké“ architektuře, nejradši by svůj dům stloukla z bedýnek, ale k tomu jí chyběla zkušenost a možná i strach z vážnosti závěrečného projektu. Hledala tedy cestu k obyčejnému domu a tak také projekt postavila. Chtěla využít mimořádnou atmosféru místa, a ve svém projektu ji znásobit, ale „cesta“ skvěle slovně ošetřená na výkresech chybí, respektive těžko se hledá. Potřebuje znovu vysvětlení. Není to „punk“ architektura, i když by asi chtěla. Pozice analytika je v architektonickém kolektivu velice ceněné pozice, v individuální diplomce ale musí následovat syntéza a k té se Eliška odhodlávala nerada. Až nezbyl čas a projekt je na světě „z jedné vody načisto“. Nezbyl čas na revizi. Obrovsky cenná je Eliščina poctivost, urputná snaha po samostatnosti, vedoucí někdy do patových stavů. Těžko se vyrovnávala s „trojhlavým“ konzultantem, často jsme se při debatách nad projektem mýjeli, Nedařilo se nám pomáhat projekt posouvat kupředu,

Z výsledného projektu jsem tedy rozpačití, protože jsme do Elišky vkládali velkou naději, že její téma-výzva, proměněné do reálného projektu zaujme nejenom v rámci školy, ale v celé architektonické obci. To, že se tak očividně nestane považujeme za svoje selhání, že jsme nedokázali přeměnit Eliščin teoretický potenciál v jednoznačně čitelnou architektonickou studii, zbavit ji strachu z projektování, z vlastního navrhování.

Rád bych napsal, že projekt doporučuji ho jednoznačně k přijetí. Nad předkládanými výkresy mám ale pochyby, tudíž rozděluji své hodnocení na teoretickou část A, a praktickou E. Průměr z obou by byl C ale s přihlédnutím k důležitosti praktické složky navrhuji D- uspokojivě a přeji Elišce aby našla atelier, který bude umět využít její potenciál.

V Praze 10.6. 2017

Tomáš Novotný

P.S: Přečetl jsem posudek oponenta, kterému tímto děkuji. Z posudku lze vyčíst, že projekt přečetl se vši odpovědností, včetně textů a jeho hodnocení má pro nás velice cennou zpětnou vazbu. TN